

Η «Μέλισσα» του Ν. Καζαντζάκη από το Θέατρο Νέων Κρήτης

Το Λύκειο Ελληνίδων Ηρακλείου, που πρώτο έδωσε τό «παρόν» στο φετινό «Ετος Καζαντζάκη» — με την τόσο πετυχημένη εκδήλωσή του στα τέλη του περασμένου Δεκέμβρη, κατά την οποία η κ. Μαίρη Βοσταντζή έκανε μία πληρέστατη ανάλυση του **θεατρικού** τομέα από τό έργο του Μεγάλου Κρητικού — ολοκλήρωσε προχθές Παρασκευή την παρουσίαση της Καζαντζακικής τραγωδίας στο Ηρακλειώτικο κοινό. Μία **καλοστημένη** θεατρική παράσταση με τό έργο του άσυμβιβαστου συγγραφέα «ΜΕΛΙΣΣΑ», που τό παρουσίασε τό **Θέατρο Νέων Κρήτης**, με σκηνοθεσία και εισήγηση και πάλι της κ. Μαίρης Βοσταντζή, στο «Αστώρια».

Η «Μέλισσα» είναι μία από τις τέσσερις τραγωδίες του Νίκου Καζαντζάκη, με άρχαία θέματα. Ανέβηκε για πρώτη φορά τό 1962 από τό Εθνικό Θέατρο στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, για τρεις μόνο παραστάσεις. **Καλοδουλεμένο** από τό Θέατρο Νέων Κρήτης πα-

ρουσιάζεται φέτος σε σειρά παραστάσεων στο νησί μας. Κι αξίζει νά σημειωθεί ότι ή πρώτη παράστασή του δόθηκε τόν περασμένο Σεπτέμβρη στο φεστιβάλ Ιθάκης και βραβεύτηκε. Έργο δύσκολο — και ή μόνη σε πεζό λόγο από τις Καζαντζακικές τραγωδίες — άποτελεί **κατόρθωμα** ή άψογη παρουσίασή του από τό Θέατρο Νέων Κρήτης. Και δίδει τό δείγμα της υπεύθυνης δουλειάς που γίνεται από την κ. **Μαίρη Βοσταντζή** και τόν συνεργάτη της, υπεύθυνο του θιάσου κ. **Νίκο Τυριτίδη**.

Άρχαίο θέμα που δένεται απόλυτα με **επίκαιρο πρόβλημα**. Κεντρικός άρχαίος ήρωας ό υπαρξιακός Εξόριστος που άπορρίπτει τούς ισχυρότερους ιδεομορφές της Ζωής για ν' ακόλουθήσει ένα «ιερό» προορισμό που θά τόν φέρει στο θάνατο. Κλασική ή σύγκρουση πατέρα και γιού γύρω από την οποία περιπλέκεται ό μύθος και συμβολίζει τό αϊώνιο — και άγεφύρωτο — χάσμα ά-

νάμεσα στις γενιές που όλο κι εύρύνεται στους καιρούς μας. Ο γιός που θαυμάζει την παλληκαριά του πατέρα και θέλει νά του μοιάσει, μά και αντιμετωπίζει τό δεσποτισμό του γενήτορα Βασιλιά, δίδοντας μεγάλη μάχη με τόν έαυτόν του. Για νά άποκρούσει τελικά τή διαδοχή στο θρόνο, ν' άπαρνηθεί την πατρική προσφορά, νά πνίξει την άγάπη της γυναίκας, νά στείλει τόν άδελφό του στο θάνατο και νά έπιζητήσει κι ό ίδιος τό θάνατο από τό πατρικό χέρι.

Δύσκολο, ξαναλέμε, έργο. Και για μόν τό Νίκο Τυριτίδη που υποδύθηκε με τόση έπιτυχία τό ρόλο του Πέρι άνδρου (του τύραννου της Κορίνθου) ήταν άναμενόμην ή άρτια άπόδοσή του, άφού έχει τή σκηνική έμπειρία. Αλλά οι νεαροί σπουδαστές του Θεάτρου Νέων Κρήτης, **ξέπερσαν** ό,τι μπορούσε νά περιμένει ό θεατής από αυτούς. Ήταν πραγματικά καταπληκτική ή άπόδοσή τους στην έρμηνεία του σκληρού Καζαντζακικού έργου. Η **άνεση** που κινήθηκαν στή σκηνή, ή **φυσικότητα στο λόγο**, έδειχναν πώς είχαν μπει κυριολεκτικά στο περσί του ρόλου τους. Ο Αντώνης Βασι-

λοκωμαντάκης σαν Λυκόφρων (πρωτότοκος γιός του Περίανδρου) ό Φώτης Μανιαδής Κύψελος (δευτερότοκος γιός) θά μπορούσε νά πεί κανένας τό γκωστό «έκλεψαν την παράσταση». Επίσης ή Νίκη Βαρδάκη σαν Άλκα, άνηψιά του Περίανδρου κι άρραβωνιαστικά του Λυκόφρονα, ό Ονήσιμος Σαριδάκης σαν παπούς (πατέρας της Μέλισσας, της γυναίκας του Περίανδρου που την είχε σκοτώσει από άγάπη ό τύραννος σύζυγος) ή Αριάδνη Ζαρωνάκη σαν άρχόντισσα, όλοι κράτησαν ζωηρό τό ενδιαφέρον του κοινού με την τόσο αξιόλογη έρμηνείας του

Απέριττο μά και επιβλητικό τό σκηνικό του Σάκη Καραβά καλομελετημένο τό κάθε τί— φωτισμοί, ήχητικά έμφέ — άψογη ή σκηνοθεσία. Και υπέροχη ή εισήγηση της πρωτεργάτριας της παράστασης κ. Μαίρης Βοσταντζή που προηγήθηκε. Θερμά συγχαρητήρια για την υπεύθυνη δουλειά της, καθώς και σ' όλους τούς συντελεστές της πραγματικά άμορφης παράστασης. Φυσικά δε και στο Λύκειο των Ελληνίδων που διάλεξε αυτό τόν τρόπο για νά τιμήσει τό Μεγάλο Κρητικό συγγραφέα.

ΤΙΤΙΚΑ Κ. ΜΟΙΡΑΚΗ

Νεομηνιά 4.5/12/4053 (15-3-63)